

2008 m. liepos 10 d., ketvirtadienis

21. atsižvelgdamas į aukščiau paminėtas konkrečias regionų bendradarbiavimo sistemas primena, kaip svarbu parengti sudėtingesnę ir išsamesnę ES strategiją, skirtą Juodosios jūros regionui, kuri apimtų daugiau negu dabartinė sąveikos iniciatyva ir pagal kurią būtų numatyta parengti Juodosios jūros bendradarbiavimo susitarimą, kuriam kuriai kaip lygiateisės partnerės priklausytų ES, Turkija ir visos Juodosios jūros pakrančių valstybės, taip pat siekiama visapusiškai įtraukti Rusiją, ir pagal kurią vėliau galėtų būti sukurta Juodosios jūros sąjunga; mano, kad ši daugiašalė sistema dalyvaujančioms šalims suteiktų galimybę stiprinti santykius su ES ir turėti naudos iš bendradarbiavimo įvairiose politinėse srityse, o ES galėtų atlikti aktyvesnį vaidmenį ieškant taikių regiono konfliktų sprendimo būdų ir taip aktyviai prisidėti prie regiono saugumo;

22. taip pat mano, kad šalys, kurioms numatytos aiškios galimybės tapti ES narėmis, bet kurios turi dar daug nuveikti, kad galėtų įvykdyti būtinas politines, ekonomines ir socialines sąlygas ir įgyti kandidačių statusą, galėtų savanorišku pagrindu ir gaudamos naudos, dalyvauti sistemose, panašiose į minėtuosius dvišalius ir daugiašalius susitarimus; primena, kad dėl tokio tarpinio žingsnio būtų lengviau pasinaudoti visomis priemonėmis, kurias turi ES, siekiant padėti šioms šalims tapti visateisėmis narėmis;

23. šiuo atžvilgiu palankiai vertina 2008 m. kovo 5 d. Komisijos komunikatą „Vakarų Balkanai. Europos perspektyvos artinimas“ (COM(2008)0127), kuriame pateiktos priemonės šio regiono šalims remti siekiant integracijos į ES ir glaudesnių jų ir ES santykių ir prekybos, energijos, švietimo, ir (arba) mokslinių tyrimų srityse; pritaria tam, kad 2007 m. lapkričio 7 d. su Serbijos Respublika ir 2008 m. birželio 16 d. su Bosnija ir Hercegovina buvo pasirašyti Stabilizacijos ir asociacijos susitarimai siekiant dar labiau sustiprinti šio regiono ir ES ryšius; atsižvelgdamas į tai ragina paspartinti derybas dėl vizų išdavimo tvarkos Vakarų Balkanų šalims liberalizavimo siekiant palengvinti jų dalyvavimą Bendrijos programose;

24. taip pat ragina Komisiją pateikti konkrečius pasiūlymus dėl įvairesnės išorės santykių politikos su ES kaimynais laikantis minėtoje rezoliucijoje pateiktų nuostatų ir persvarstyti savo administracinę struktūrą siekiant struktūriškai susieti Plėtros ir Išorinių santykių generalinių direktoratų veiklą;

25. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

Padėtis Zimbabvėje

P6_TA(2008)0364

2008 m. liepos 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Zimbabvėje

(2009/C 294 E/15)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į ankstesnes savo rezoliucijas dėl Zimbabvės, ypač į 2008 m. balandžio 24 d. rezoliuciją ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. vasario 18 d. Tarybos bendrąją poziciją 2008/135/BUSP ⁽²⁾, pagal kurią iki 2009 m. vasario 20 d. atnaujinamos ribojamosios priemonės Zimbabvei, taikomos pagal Bendrąją poziciją 2004/161/BUSP ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į Tarybos 2008 m. balandžio 29 d. ir 2008 m. gegužės 26–27 d. išvadas dėl Zimbabvės,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0184.

⁽²⁾ OL L 43, 2008 2 19, p. 39.

⁽³⁾ OL L 50, 2004 2 20, p. 66.

2008 m. liepos 10 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Afrikos žmogaus ir tautų teisių komisijos (Afrikos komisijos) posėdyje, vykusiame per jos 2008 m. gegužės 7–22 d. Ezulwini, Svazilando karalystėje, surengtą 43-ąją eilinę sesiją, priimtą rezoliuciją dėl artėjančio papildomo rinkimų turo Zimbabvėje,
 - atsižvelgdamas į Visos Afrikos parlamento rinkimų stebėjimo misijos 2008 m. kovo 29 d. pranešimą apie darnius rinkimus Zimbabvės Respublikoje,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 19–20 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas, kuriose pakartojama, kad ES pasiryžusi imtis papildomų priemonių prieš tuos, kurie kalti dėl kilusio smurto,
 - atsižvelgdamas į Pietų Afrikos vystymosi bendrijos rinkimų stebėjimo misijos 2008 m. birželio 29 d. preliminarų pareiškimą dėl papildomo Zimbabvės prezidento rinkimų turo ir kartu vykusių Zimbabvės asamblėjos rinkimų,
 - atsižvelgdamas į Visos Afrikos parlamento rinkimų stebėjimo misijos, siųstos stebėti papildomo Zimbabvės prezidento rinkimų turo ir kartu vykusių parlamento rinkimų, 2008 m. birželio 30 d. tarpinį pareiškimą,
 - atsižvelgdamas į Afrikos Sąjungos (AS) rinkimų Zimbabvėje stebėjimo misijos 2008 m. birželio 29 d. preliminarų pareiškimą,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 30 d. – liepos 1 d. Šarm al Šeiche (Egipte) vykusio Afrikos Sąjungos 11-ajame aukščiausiojo lygio susitikimo Afrikos Sąjungos asamblėjoje priimtą rezoliuciją dėl Zimbabvės,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 103 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi nepaisant to, kad dėl didėjančio smurto ir opozicinei partijai bei jos rėmėjams taikomų apribojimų kandidatas į prezidento postą Morgan Tsvangirai atsisakė dalyvauti rinkimuose, 2008 m. birželio 27 d. vyko papildomas prezidento rinkimo turas,
- B. kadangi Pietų Afrikos vystymosi bendrijos, Visos Afrikos parlamento ir Afrikos Sąjungos stebėtojai pareiškė, kad dėl to, jog buvo smurtauojama, o rinkimai neatitiko Pietų Afrikos vystymosi bendrijos ir Afrikos Sąjungos standartų, papildomo rinkimų turo rezultatais negalima pasitikėti ir jie neatspindi žmonių valios,
- C. kadangi 2008 m. kovo 29 d. vyko Zimbabvės asamblėjos, Zimbabvės senato, prezidento ir vietos savivaldos institucijų rinkimai,
- D. kadangi pagal Zimbabvės rinkimų komisijos oficialiai pateiktus duomenis opozicinė partija „Judėjimas už demokratinę pertvarką“ (angl. MDC) laimėjo daugiausia vietų Zimbabvės asamblėjoje, ir per prezidento rinkimus Morgan Tsvangirai gavo 47,9 proc. balsų, o Robert Mugabe – 43,2 proc.,
- E. kadangi prezidento rinkimų rezultatų skelbimas buvo atidėtas kelioms savaitėms ir kadangi dėl to padaryta žalos rinkimų proceso patikimumui ir skaidrumui,
- F. kadangi prieš papildomą rinkimų turą Robert Mugabe pareiškė, kad opozicinis Judėjimas už demokratinę pertvarką niekada nebus Zimbabvę valdanti jėga ir kad jis pasirengęs kovoti su šiuo judėjimu, kad užkirstų jiems kelią perimti valdžią,
- G. kadangi rengiantis antrajam prezidento rinkimų turui opozicijos aktyvistai ir rėmėjai patyrė valstybės remiamą smurtą – jie buvo kankinami, bauginami ir savavališkai areštuojami – ir kadangi, Judėjimo už demokratinę pertvarką duomenimis, mažiausiai 86 rėmėjai žuvo, o 200 000 perkelta iš savo namų gyventi kur nors kitur,
- H. kadangi per rinkimų kampaniją Morgan Tsvangirai buvo keletą kartų areštuotas, persekiojamas ginkluotų kareivių ir priverstas ieškoti prieglobsčio Olandijos ambasadoje Harareje,

2008 m. liepos 10 d., ketvirtadienis

- I. kadangi 2008 m. birželio 12 d. buvo areštuotas Judėjimo už demokratinę pertvarką generalinis sekretorius Tendai Biti ir apkaltintas režimo griovimu ir tėvynės išdavimu,
 - J. kadangi valstybinės žiniasklaidos priemonės uždraudė transliuoti Judėjimo už demokratinę pertvarką rinkimų kampanijos reklamą, taigi trukdyta vykdyti laisvą ir teisingą rinkimų kampaniją; kadangi smurtauojantys Zimbabvės Afrikos nacionalinės sąjungos (Patriotinio fronto) (angl. ZANU-PF) rėmėjai sutrukdė surengti Hararėje planuotą Judėjimo už demokratinę pertvarką mitingą, kuris turėjo vykti 2008 m. birželio 22 d.,
 - K. kadangi 2008 m. birželio 24 d. Afrikos nacionalinio kongreso pirmininkas Jacob Zuma padėtį Zimbabvėje apibūdino kaip nekontroliuojamą, todėl reikia, kad nedelsdamos įsikištų Jungtinės Tautos ir Pietų Afrikos vystymo bendrija,
 - L. kadangi Jungtinių Tautų Saugumo Taryba (JTST) pagaliau vienbalsiai pasmerkė Zimbabvės vyriausybės vykdomą smurto kampaniją, tačiau pritrūko balsų, kad rinkimai būtų paskelbti neteisėtais, nes tam prieštaravo Pietų Afrika,
 - M. kadangi Afrikos Sąjunga nesutarė dėl jokių gairių ar aiškaus derybų pradžios ir pabaigos tvarkaraščio ir kadangi taip pat ir dėl to, kad Pietų Afrikos vystymosi bendrija nevieninga, mažai tikėtina, jog dialogas prasidės,
 - N. kadangi gąsdinami ir bauginami žurnalistai, o užsienio žurnalistams uždrausta atvykti į šalį,
 - O. kadangi policija savavališkai suėmė pilietinės visuomenės aktyvistų, įskaitant bažnyčios remiamų Hararės pilietinių grupių narius, ir kadangi daug nevyriausybinių organizacijų ir humanitarinės pagalbos agentūrų turėjo nutraukti savo veiklą,
 - P. kadangi tenka apgailestauti, kad metai iš metų Pietų Afrikos prezidento T. Mbekio vykdoma „tyliosios diplomatinės“ politika nedavė jokių apčiuopiamų su politine padėtimi Zimbabvėje susijusių rezultatų, ir kadangi dėl jo neslepiamų simpatijų Robertui Mugabei Zimbabvės opozicija atsisakė sutikti, kad jis tarpininkautų,
 - Q. kadangi kaimyninėse šalyse, būtent Pietų Afrikoje, juntamas šalutinis krizės Zimbabvėje poveikis,
 - R. kadangi, pagal JT Maisto ir žemės ūkio organizacijos (angl. FAO) ir Pasaulio maisto programos pranešimą, nuo 2008 m. liepos mėn. iki rugsėjo mėn. Zimbabvėje apytikriais skaičiavimais badaus 2 milijonai žmonių, o 2009 m. sausio–kovo mėn. laikotarpiu šis skaičius padidės iki 5,1 milijono žmonių,
 - S. kadangi vienas iš dešimties Zimbabvės vaikų miršta nesulaukęs penktojo gimtadienio ir kadangi vidutinė vyrų gyvenimo trukmė Zimbabvėje – 37 metai, o moterų – 34 metai,
- 1. pabrėžia, kad 2008 m. birželio 27 d. rinkimai negali būti laikomi teisėtais, ir palankiai vertina Tarybai pirmininkaujančios valstybės narės 2008 m. birželio 28 d. pareiškimą, kuriame aiškiai išdėstyta ši pozicija;
 - 2. labai smerkia vyriausybės remiamą prieš antrąją prezidento rinkimų turą surengtą prieš opozicines politines partijas nukreiptą smurto kampaniją, per kurią žuvo opozicijos aktyvistų ir šalininkų, taip pat ir žmogaus teisių gynėjų, jie buvo savavališkai areštuojami ir puldinėjami;
 - 3. mano, kad dėl prieš opoziciją surengtos smurto, grasinimų ir gąsdinimų kampanijos Zimbabvėje neįmanoma surengti papildomo prezidento rinkimų turo pagal laisvų ir teisingų rinkimų principus, – tai pripažino ir daugelis tarptautinės bendruomenės narių, įskaitant Afrikos rinkimų stebėtojus ir Afrikos vadovus;
 - 4. palankiai vertina JT Saugumo Tarybos pirmininko pareiškimą, kuriame smerkiama tai, kaip vyko Zimbabvės prezidento rinkimai;

2008 m. liepos 10 d., ketvirtadienis

5. palankiai vertina 2008 m. liepos 8 d. G8 valstybių grupės vadovų priimtą pareiškimą dėl Zimbabvės, visų pirma jų atsisakymą pripažinti bet kokios vyriausybės, kurios neremia Zimbabvės žmonės, teisėtumą, jų siūlymą paskirti Specialųjį JT Generalinio Sekretoriaus pasiuntinį, kuris informuotų apie politinę, humanitarinę, žmogaus teisių ir saugumo padėtį bei remti regionines tolesnio tarpininkavimo politinėms partijoms pastangas, tuo pat metu atsižvelgiant į 2008 m. kovo 29 d. rinkimų rezultatus bei jų ketinimus imtis tolimesnių veiksmų, *inter alia* imantis finansinių ir kitų priemonių už prievartą atsakingų žmonių atžvilgiu;
6. ragina visas Afrikos valstybes ir didesnę dalį tarptautinės bendruomenės atsisakyti pripažinti Robert Mugabės režimą;
7. ragina Afrikos Sąjungą, Pietų Afrikos vystymosi bendriją ir Jungtines Tautas palengvinti tarpininkavimo procesą, į kurį būtų įtrauktos visos šalys ir kurį vykdančioms būtų siekiama greito ir geranoriško Zimbabvės krizės sprendimo, paremto laisvais ir teisingais rinkimais, ir nustatyti tikslų derybų tvarkaraštį;
8. pabrėžia, kad siekiant, jog tarpininkavimo pastangos duotų rezultatų ir būtų pradėtas prasmingas ir naudos duodantis nacionalinis dialogas, reikia įtraukti ne tik prezidentą Thabo Mbekį, bet ir kitų išorės veikėjų ir kad vidaus dialogas turėtų vykti ne tik tarp dviejų politinių partijų, bet į jį veikiau reikėtų įtraukti ir kitų pilietinės visuomenės atstovų, pavyzdžiui, nevyriausybių organizacijų, bažnyčių ir profesinių sąjungų, taip pat ir parlamento atstovų;
9. ragina dabartinę krizę spręsti derybomis, susitarti dėl pereinamojo laikotarpio valdymo organų sudarymo ir siekiant sudaryti sąlygas artimiausiu metu surengti Afrikos Sąjungos ir Jungtinių Tautų globojamus laisvus ir teisingus prezidento rinkimus, suteikti jiems įgaliojimus nutraukti valstybės remiamą smurtą, demobilizuoti nereguliarias karines pajėgas, atšaukti represinius teisės aktus, išspręsti humanitarinę krizę, stabilizuoti ekonomiką, pradėti konstitucijos persvarstymo procesą, į kurį būtų įtrauktos visos šalys, atkurti Zimbabvės rinkimų komisiją; ragina Afrikos Sąjungą ir Jungtines Tautas siųsti pasiuntinius, kurie stebėtų šiuos rinkimus;
10. ragina JT pradėti visuotinius ir nepriklausomus žmogaus teisių pažeidimų tyrimus ir primygtinai reikalauja, kad nusikaltę asmenys nesimėgautų nebaudžiamumu ir kad jų bylas turėtų nagrinėti kompetentingas ir nešališkas specialios jurisdikcijos teismas;
11. pabrėžia, kad reikia reabilituoti nukentėjusiuosius, ir ragina numatyti pereinamojo laikotarpio teisingumo vykdymo priemonių, įskaitant Tiesos ir taikinimo komiteto įsteigimą;
12. pritaria daugelio Afrikos šalių, taip pat ir didelės labai gerbiamų Afrikos veikėjų, įskaitant Nelsoną Mandelą, Desmondą Tutu ir Kofį Annaną, grupės pozicijai laikyti padėtį Zimbabvėje nepriimtina, ir ragina juos ištraukti į politinio ir demokratinio sprendimo paieškos procesą ir imtis konkrečių veiksmų;
13. remia Botsvaną, kuri paprašė laikinai iki tol, kol nebus surengti laisvi ir teisingi rinkimai, neleisti Zimbabvei dalyvauti jokiuose Afrikos forumuose;
14. ragina Pietų Afriką imtis pagrindinės Pietų Afrikos vystymosi bendrijos regiono veikėjos vaidmens siekiant šviesesnės Zimbabvės ateities ir labai apgailestauja, kad Pietų Afrika Jungtinių Tautų Saugumo Taryboje atsisakė paskelbti šiuos rinkimus neteisėtais;
15. ragina tarptautinę bendruomenę didinti diplomatinį spaudimą Robert Mugabės režimui, kad nedelsiant būtų liautasi smurtauti ir kad parlamentui, kuris tinkamai išrinktas prieš tris mėnesius, būtų leista susirinkti;
16. ragina Tarybą sugriežtinti tikslines Robert Mugabės režimo atstovams ir kitiems asmenims, kurie šiurkščiai pažeidė žmogaus teises, taikomas sankcijas, taip pat ragina taikyti jų dar daugiau, jei bus atsisakyta tarpininkavimo ir jei nesiliaus valstybės remiamas smurtas, ir primygtinai reikalauti, kad sankcijos, įskaitant ginklų embargą ir visapusišką visos vyriausybės bei visų valdančiosios partijos vadovų lėšų išaldymą, būtų patvirtintos JT lygmeniu; pabrėžia, kad sankcijas reikia taikyti griežtai ir derinti jas su didesnės dalies tarptautinės bendruomenės taikomomis sankcijomis, kad priemonės būtų veiksmingos ir kad neliktų būdų jų išvengti;

2008 m. liepos 10 d., ketvirtadienis

17. primygtinai reikalauja, kad taikant šias priverstines priemones būtų įvardyti ir sugėdinti tie verslininkai, kurie atsakingi už tai, jog vis dar finansuojamas represinis Zimbabvės Afrikos nacionalinės sąjungos (Patriotinio fronto) (angl. ZANU-PF) režimas, įskaitant jų teisės gyventi Europoje atšaukimą ir atsisakymą leisti jų šeimos nariams dirbti ir naudotis švietimo įstaigų paslaugomis, taip pat akcininkams turi būti pranešta apie tarptautinius bankus, pavyzdžiui, „Barclays Bank“, „Standard Chartered“ ir kitus, kurie leidžia naudotis savo paslaugomis ir perversi korupcijos būdu įgytas lėšas, teikia paskolas ar investuoja; ragina kitas Europos ir tarptautines kompanijas persvarstyti savo veiklą, kurią vykdančiam režimui sudaromos galimybės apsirūpinti konvertuojama valiuta, ir, turėdamas tai mintyje, palankiai vertina įmonių „Tesco“ ir „Giesecke & Devrient“ sprendimą nutraukti komercinę veiklą Zimbabvėje;

18. taigi ragina valstybes nares neišduoti jokių vizų Robert Mugabei, jo kabineto nariams, Zimbabvės Afrikos nacionalinės sąjungos (Patriotinio fronto) (angl. ZANU-PF) vadovams atvykti į ES teritoriją, kokie bebūtų to atvykimo nacionaliniai ar tarptautiniai tikslai, nes jie, atstovaudami *de facto* neteisėtam režimui, negali pretenduoti naudotis jokiais privilegijomis, taikomomis pagal atitinkamas tarptautines diplomatinių laisvių ir privilegijų konvencijas;

19. ragina valstybes nares, Tarybą ir Komisiją dėti daugiau diplomatinių pastangų bendradarbiaujant su Afrikos vyriausybėmis, Pietų Afrikos vystymosi bendrija (angl. SADC) ir Afrikos Sąjunga, taip pat ir su kitais svarbiais veikėjais, įskaitant Kinijos vyriausybę, siekiant susitarti dėl bendros pozicijos krizės Zimbabvėje klausimais;

20. ragina Kiniją ir Libiją daugiau nebepalaikyti Robert Mugabės režimo;

21. ragina Tarybą ir Komisiją specialiai kreiptis į Pietų Afriką, kaip svarbiausią regiono šalį, siekiant išreikšti nuosirdų susirūpinimą tuo, kad per pastaruosius metus tarpininkaujant nepasiekta jokių apčiuopiamų su politine padėtimi Zimbabvėje susijusių rezultatų, atkreipti dėmesį į tai, kad regione negalima neatsižvelgti į šios krizės padarinius kaimyninėms šalims, įskaitant Pietų Afriką, ir paaiškinti, kad tolesnė politinė ir ekonominė parama Robert Mugabės režimui gali turėti neigiamų pasekmių ES ir Pietų Afrikos santykiams;

22. ragina Tarybą atkakliai siekti, kad būtų imamasi veiksmingų ir konkrečių priemonių, kuriomis siekiama išvengti tarptautinių konfliktų arba juos švelninti, jei reikia, nedelsiant pasiūsti Afrikos Sąjungos ir (arba) Jungtinių Tautų taikos palaikymo pajėgas;

23. ragina nedelsiant paleisti visus kalinius, kurie kalinami tik dėl politinių priežasčių;

24. atkreipia dėmesį į labai sunkius politinės krizės padarinius Zimbabvės žmonėms ir ragina Robert Mugabės vyriausybę panaikinti visus humanitarinės pagalbos agentūroms taikomus apribojimus ir užtikrinti, kad humanitarinė pagalba būtų skirstoma laikantis žmoniškumo, neutralumo, nešališkumo ir savarankiškumo principų;

25. ragina Zimbabvės vyriausybę nedelsiant nuginkluoti ir demobilizuoti jaunimo nereguliuojamas karines pajėgas ir karo veteranų grupuotes ir traukti baudžiamojon atsakomybės asmenis, kurie pažeidinėjo žmogaus teises;

26. smerkia tai, kad vieną savaitę iki prasidedant rinkimams JT pareigūnas žmogaus teisių klausimais išsiųstas iš Zimbabvės, ir ragina vyriausybę leisti JT pareigūnams be kliūčių keliauti po visą šalį;

27. ragina Pietų Afrikos valdžios institucijas ir ES valstybes nares nedeportuoti pabėgėlių iš Zimbabvės ir suteikti jiems laikiną prieglobstį iki tol, kol jie galės saugiai grįžti į namus;

28. ragina Komisiją atkakliau remti žmogaus teisių gynėjus ir greitai reaguoti į papildomus humanitarinius poreikius, ypač į tuos, kurie susiję su perkeltų į kitą gyvenamąją vietą asmenų poreikiais ir saugumu ir kurių atsirado kilus politinei krizei;

29. nerimauja dėl to, kad manoma, jog nuo 10 proc. iki 40 proc. padidės Zimbabvės gyventojų, kurie per artimiausias kelias savaites kirs sieną, skaičius; pabrėžia, kad vienos iš šių migrantų grupių – vaikų – padėtis itin pažeidžiama, kyla pavojus, kad jie bus prievartaujami ir kad siekdami išgyventi bus priversti imtis pavojingų darbų, pavyzdžiui, kalnakasybos, žemės ūkio mašinų vairavimo ar teikti seksualines paslaugas;

30. ragina ES nutraukti bet kokią pagalbą, kurią skirsto dabartinės Zimbabvės valdžios institucijos, teikimą ir vietoj jos pradėti teikti pagalbą, kurią paskirstytų nacionalinės ir tarptautinės nepriklausomos institucijos ir organizacijos;

2008 m. liepos 10 d., ketvirtadienis

31. pritaria Komisijos nario L. Michelio, kuris pažadėjo skirti 250 milijonų eurų vystymosi paramą, kai tik bus atkurta demokratinė santvarka ir išrinkta teisėta ir patikima vyriausybė, išsipareigojimui labai padidinti paramą Zimbabvei ir jos gyventojams;
32. primygtinai reikalauja, kad būtų gerbiamos Zimbabvės gyventojų demokratinės viltys; ragina visus, kurie norėtų kurti Zimbabvės ateitį, bendradarbiauti su demokratinėmis porykių siekiančiomis jėgomis;
33. ragina Zimbabvės vyriausybę, pasirašiusią Pietų Afrikos vystymosi bendrijos sutartį ir jos protokolus, įskaitant Pietų Afrikos vystymosi bendrijos sutarties protokolą rinkimų klausimais, Afrikos Sąjungos steigiamąjį aktą, Afrikos žmogaus ir tautų teisių chartiją ir Naująją Afrikos vystymosi partnerystės sutartį, vykdyti savo pačios išsipareigojimus laikytis demokratijos principų, teisinės valstybės principų ir gerbti žmogaus teises;
34. ragina režimo organizacijoms ir Zimbabvės Afrikos nacionalinei sąjungai (Patriotiniame frontui) (angl. ZANU-PF) priklausančius geros valios žmones atsikratyti nedemokratinės jėgų įtakos ir imtis veiksmų, kuriais būtų siekiama bendradarbiauti su Judėjimu už demokratinę pertvarką (angl. MDC), kad greitai, kol dar ne per vėlu, prasidėtų pokyčiai;
35. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Didžiojo aštuoneto šalių vyriausybėms, Zimbabvės ir Pietų Afrikos Respublikos vyriausybėms ir parlamentams, Britanijos tautų sandraugos generaliniam sekretoriui, Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui, Afrikos Sąjungos Komisijos ir Vykdančiosios tarybos pirmininkams, Visos Afrikos Parlamentui, Pietų Afrikos vystymosi bendrijos generaliniam sekretoriui ir jos šalių vyriausybėms ir parlamentiniam forumui.

Kosminė erdvė ir saugumas

P6_TA(2008)0365

2008 m. liepos 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl kosminės erdvės ir saugumo (2008/2030(INI))

(2009/C 294 E/16)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2003 m. gruodžio 12 d. Europos Vadovų Tarybos priimtą Europos saugumo strategiją „Saugi Europa geresniame pasaulyje“,
- atsižvelgdamas į 2003 m. gruodžio 12 d. Europos Vadovų Tarybos priimtą ES kovos su masinio naikinimo ginklų platinimu strategiją,
- atsižvelgdamas į 2007 m. gegužės 21 d. Tarybos rezoliuciją dėl Europos kosminės erdvės politikos ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo ir į Europos Sąjungos sutartį, iš dalies pakeistą pagal Lisabonos sutartį, ir į atitinkamas jų nuostatas dėl Europos kosmoso politikos (Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 189 straipsnis), dėl nuolatinio struktūrizuoto bendradarbiavimo saugumo ir gynybos klausimais (Europos Sąjungos sutarties 42 straipsnio 6 dalis, 46 straipsnis ir 10 protokolai dėl nuolatinio struktūrizuoto bendradarbiavimo), dėl sustiprinto bendradarbiavimo civiliniame sektoriuje (Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 6 dalis, III antraštinė dalis), taip pat dėl solidarumo sąlygos (Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 222 straipsnis) ir į nuostatas dėl tarpusavio pagalbos, jei valstybė narė ar valstybės narės patiria karinę agresiją (Europos Sąjungos sutarties 42 straipsnio 7 dalis),
- atsižvelgdamas į savo 2004 m. sausio 29 d. rezoliuciją dėl Europos kosminės erdvės politikos įgyvendinimo veiksmų plano ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OL C 136, 2007 6 20, p. 1.

⁽²⁾ OL C 96 E, 2004 4 21, p. 136.